

De Zeeuwse Gouvernante

Blijspel in drie bedrijven

door

J. HEMMINK-KAMP

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ZEEUWSE GOUVERNANTE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. HEMMINK-KAMP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ANDREAS DE BRON - 45 jaar

EVELIEN DE BRON - 40 jaar

JOHAN - huisknecht - 65 jaar

PIET - chauffeur - 50 jaar

KITTY - kamermeisje - 20 jaar

YVONNE VAN LAAR - gouvernante - 40 jaar

HILDE - haar dochter - 15 jaar

HERMAN WILLEMS - dokter - ± 45 jaar

DONALD en ROLF - logé's - resp. 20 en 19 jaar

Het stuk speelt zich af ten huize van Andreas en Evelien de Bron. Broer en zuster.

Andreas is een wat verzuurde kerel. Het ongeluk dat hij een jaar geleden kreeg heeft daar geen goed aangedaan. Hij beweegt zich nog steeds op krukken voort omdat z'n benen na dat ongeluk nog steeds niet mee willen en hem de moed ontbreekt om er alles aan te doen. Hij zit liever in z'n stoel te commanderen en te mokken, terwijl z'n omgeving alles in het werk stelt hem te helpen.

Maar uiteindelijk heeft de "gouvernante" er nog het grootste aandeel in dat hij weer kan lopen. Ze weet hem aan te pakken op een manier die hem tot het uiterste brengt.

Toneelaankleding:

Goed gemeubileerde kamer. Bankstel, boekenkast enz.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, zit Andreas de Bron in zijn stoel voor het raam. Hij ziet nors voor zich uit, terwijl de dokter geagiteerd op en neer loopt door de kamer.

DOKTER: *(draait zich met een ruk om, blijft staan)* En nu moet je eens goed naar me luisteren, Andreas de Bron! Als dokter zeg ik jou, dat je allang heel normaal had kunnen lopen. Als je maar wou! Maar je wilt niet! Je wilt niet meewerken. Jij vindt het veel interessanter om hier als invalide voor het raam te zitten en iedereen voor je te laten draven. Wat ben jij eigenlijk voor een vent? Vroeger was je een leuke aardige vlotte innemende kerel. We waren dikke vrienden. Maar sinds dat ongeluk ben je onuitstaanbaar. Je commandeert maar en je commandeert maar en er is geen land meer met je te bezeilen. Hoelang denk je dit nog vol te houden? Je hele verdere leven? En je zuster Evelien dan? Moet zij zich voor jou blijven opofferen? Moet zij een ouwe vrijgezelle tante worden omwille van jou? Heeft ze zich al niet lang genoeg voor jou opgeofferd? Man, kom uit die stoel en loop, zeg ik je, loop!

ANDREAS: *(kortaf, boos)* Ik kan niet lopen.

DOKTER: Als je maar wilt! Je moet oefenen, elke dag oefenen!

ANDREAS: Man, donder op! Ik weet zelf toch wel het beste waartoe ik in staat ben. Voel jij mijn pijn?

DOKTER: Je mankeert niets meer! Maar je hebt een jaar gezeten, en dan...

ANDREAS: Donder op, zeg ik, donder op!

DOKTER: Ik neem dit niet langer, Andreas de Bron! Ik ben niet voor niets je vriend en dokter. Als jij dan niet goedschiks wilt, dan maar kwaadschiks!

ANDREAS: *(geschrokken)* Wat bedoel je?

DOKTER: Wacht maar af.

ANDREAS: Je wilt er met mijn zuster Evelien vandoor.

DOKTER: En wat dan nog, als zij wil?

ANDREAS: Ik kan haar niet missen!

DOKTER: Verdomde egoïst!

ANDREAS: Als zij mij in de steek laat... *(grijpt naar zijn been)* Oe, mijn been!...

DOKTER: Stel je niet aan, kerel van niks! Adieu! Ik kom in de loop van de morgen nog wel even terug, om je het nieuwe medicijn aan te reiken. *(snel af)*

ANDREAS: En dat noemt zich nou je vriend en dokter. Verdomme...

(pakt zijn doos sigaren en steekt er één uit op) Niets begrijpen ze van me. Geen centje medegevoel. En ze laten je hier maar zitten. Moederziel alleen. Waar blijft mijn zuster nou? *(grijpt stok, die naast hem staat en begint op de grond te bonken)* Evelien! Evelien!!....

EVELIEN: *(op met een glaasje melk op een blaadje. Ze is een leuke lieve verschijning)* Ja ja, ik kom al, stukje ongeduld.

ANDREAS: Heb je met de dokter staan praten?

EVELIEN: Met de dokter staan praten? Hoezo?

ANDREAS: Geef antwoord! Ja of nee?

EVELIEN: Zeg, ben jij mijn heer en meester soms?

ANDREAS: Ik hoor het al. De invloed van de dokter. Hij zet iedereen tegen me op.

EVELIEN: Stel je niet aan. Waarom zou hij iedereen tegen jou op zetten?

ANDREAS: Hij wil er met jou vandoor. Hij wil je schaken

EVELIEN: Hahaha! Daar zal ik toch zelf bij zijn zeker!

ANDREAS: En als hij het vraagt?...

EVELIEN: Haal je toch geen gekke dingen in het hoofd. Hier, drink je melk maar eens op.

ANDREAS: Ik moet geen melk. Ik ben geen zuigeling.

EVELIEN: Je drinkt het op. Het is goed voor je beenderengestel.

ANDREAS: Zeg, ga jij me nu ook al commanderen?

EVELIEN: Er is hier maar één die commandeert en dat ben jij. De rest moet voor je vliegen.

ANDREAS: En jij wou beweren, dat je NIET met de dokter gepraat hebt? Het zijn helemaal zijn woorden.

EVELIEN: Ga es wat naar voren, dan zal ik je kussens wat opschudden. *(doet dit)*

ANDREAS: Hij zegt, dat ik allang had kunnen lopen, als ik dat wou.

EVELIEN: *(bezig)* Een beetje meer medewerking van jouw kant, zou inderdaad geen kwaad kunnen.

ANDREAS: Maar ik kan het niet. Ik voel toch zeker zelf wel het beste waartoe ik in staat ben. Voel jij mijn pijn?

EVELIEN: *(bezig)* Je moet je niet zo druk maken. Alles komt best weer in orde. We zijn toch allemaal even goed voor je. Het personeel...

ANDREAS: Personeel... Laat me niet lachen. Een stotterende huisknecht, een brutale chauffeur en een kamermeisje in tijdelijke dienst.

EVELIEN: Je mag blij zijn, dat je nog zoveel personeel hebt in deze tijd.

ANDREAS: Maar met die halve garen zit ik hier maar mooi opgescheept in mijn stoel. *(Evelien is gedurende dit gesprek aan één stuk bezig met opruimen of zo)*

EVELIEN: Ze lopen allemaal even hard voor je.

ANDREAS: Ja, mag dat nog effe. Ze warden er toch voor betaald. Anders duvelen ze maar op.

EVELIEN: En dan zit jij zonder. En als je niet oppast, zit je zelfs heel gauw zonder. Jij met je gecommandeer! En je gemopper!

ANDREAS: O, mopper ik?

EVELIEN: En niet zo'n beetje.

ANDREAS: Ja, mag ik nog effe mopperen, als ik zo'n pijn lijd?

EVELIEN: Jij moppert maar hoor, als je daar zo'n behoefte aan hebt. Wij zijn het intussen wel gewend.

ANDREAS: Laat jij me ooit in de steek, Evelien?

EVELIEN: Niet voordat je helemaal beter bent.

ANDREAS: Ben jij verliefd op de dokter?

EVELIEN: Je kunt beter vragen of de dokter verliefd is op mij?

ANDREAS: Goed, dan vraag ik dat.

EVELIEN: En dan is mijn antwoord: het kan vriezen, het kan dooien...

ANDREAS: Hij is niet veel waard die dokter van jou. Van mijn ziekte begrijpt ie geen snars. Sinds dat ongeluk lijkt het wel of ie zich tegen me gekeerd heeft en vroeger was ie mijn beste vriend.

EVELIEN: Dat is ie heus nog wel. Maar hij wil je een beetje moed in pompen, een beetje sterker maken.

ANDREAS: Dat heb ik heus niet nodig. Als iedereen maar een beetje met me meeleeft.

EVELIEN: En nu houden we op met dat gemopper en drink je je melk uit.

ANDREAS: Omdat ik jou niet tegen me in het harnas wil jagen. (*drinkt*)

EVELIEN: Misschien dat die kinderen van je vriend je een beetje op kunnen vrolijken.

ANDREAS: (*verslikt zich bijna in de melk*) Mijn hemel, ook dat nog! Die komen vandaag of morgen, hè? Hoe heb ik het ooit goed kunnen vinden.

EVELIEN: Jij zult er niet de minste last van hebben.

ANDREAS: Nee, maar dat gebler vanuit de verte kan ik al niet uitstaan.

EVELIEN: We zullen ze zover mogelijk van je vandaan houden, kindervriend.

ANDREAS: Dat heeft niets met kindervriend te maken. Wat bezielt die Verkade eigenlijk?

EVELIEN: Die Verkade was vroeger je grootste vriend, aan wie je veel te danken hebt.

ANDREAS: Daarom hoeft ie nog niet te denken dat hier alles kan. Es kijken... hoe oud zijn die kinderen ongeveer? Acht jaar geleden is ie in België getrouwd. Sindsdien heb ik nooit meer iets van hem

gehoord.

EVELIEN: Dan kunnen ze van één tot zeven jaar zijn.

ANDREAS: Ik moet er niet aan denken. Waar is zijn brief? (*zoekt tussen wat paperassen op tafel*) O hier. (*leest*) Hij is nog altijd dezelfde gemakkelijke Frans. Beste Andreas. Ik kom je een gunst vragen. Mijn vrouw en ik gaan twee maanden voor een zakenreis naar Amerika. En nu wil ik je vragen of je ons kroost enige tijd kunt herbergen. Jij zult intussen ook wel getrouwd zijn, dus als je vrouw het goed vindt schrijf dan even terug. Dan kun je ze de tweede helft van juli verwachten. (*vouwt de brief dicht*) Dan zal hij ze zelf natuurlijk wel komen brengen.

EVELIEN: Heb je gezegd hoe hier de situatie is?

ANDREAS: Nee... Ik heb terug geschreven: Evelien en ik vinden het goed. Breng ze maar.

EVELIEN: (*lacht*) Evelien en ik... Hij zal denken dat ik je vrouw ben.

ANDREAS: Nonsens. Hij weet toch zeker nog wel dat je m'n zuster bent!... Heeft Johan nu al voor hulp gezorgd?

EVELIEN: Hij heeft er z'n best wel voor gedaan. Een paar advertenties gezet en de laatste week heel wat afgebeld.

ANDREAS: (*nors*) Dat zullen dan wel dure gesprekken zijn geweest, want hij zegt alles drie keer.

EVELIEN: Ach, die man kan moeilijk uit z'n woorden komen. 't Spijt me dat ik zelf niet alleen voor die kleintjes kan zorgen. 't Huis is nogal groot, ik heb nogal veel om handen.

ANDREAS: (*wat vriendelijker*) Jij doet al genoeg. 't Zal niet makkelijk zijn, twee kinderen en een kinderjuffrouw er bij.

EVELIEN: Och, we hebben plaats genoeg. Wees blij dat je ook eens wat voor een ander kunt doen.

KITTY: (*op; een vlot ding*) Goeie morgen, meneer de Bron!

ANDREAS: (*knorrig*) Morge.

KITTY: En? Hoe voelt u zich vandaag?

ANDREAS: Net zo beroerd als gisteren.

KITTY: (*schalks*) Tjee!... En gisteren was het al zo erg!

EVELIEN: Kitty, zijn de kamers boven al in orde?

KITTY: Ja juffrouw. Tenminste die ene voor de gouvernante.

ANDREAS: Gouvernante???...

KITTY: Ja! De gouvernante voor de kindertjes! Ik vind het toch zo hartstikke leuk een stel van dat kleine grut hier over de vloer.

ANDREAS: Daar is niks leuks aan! En het woord gouvernante wil ik niet meer horen. We leven niet in de Middeleeuwen. 't Is een doodgewone kinderjuf.

KITTY: O mij best. Kinderjuf dan. Maar dat het niet leuk is zo'n stel hier

over de vloer, daarin ben ik het niet met u eens. Wie weet hoe u er misschien nog van opfleurt!

ANDREAS: Ik heb geen opfleuring nodig.

KITTY: Nou moe!...

EVELIEN: En die kamer voor de kinderen, Kitty?

KITTY: Die heeft toch nog wel even de tijd, juffrouw. De gouvernante...

ANDREAS: *(kucht nadrukkelijk)* Hum hum!

KITTY: Hum hum komt vandaag, maar die kleintjes toch pas tegen het eind van de week. En u hum humt nou wel, maar volgens Johan moet het een echte gouvernante zijn. Hij heeft er erg zijn best voor gedaan. Ze waren haast niet meer te krijgen, zei ie. Hij wilde u verrassen. Die arme man wil niets liever dan dat u tevreden over hem bent. *(tot Evelien)* Er is gebeld juffrouw dat er morgen een vracht zand wordt gebracht voor de zandbak.

EVELIEN: Prachtig. Zullen we samen even voor het eten gaan zorgen? Kom. *(samen af)*

ANDREAS: *(belt; wacht even; belt dan weer en stampt driftig op de grond. Dan Johan op, draagt gestreept jasje. Hij is een zenuwachtig type, af en toe erg stotterend. Hij is erg onderdanig. Wordt dan ook vaak door z'n baas afgeblaft)*

JOHAN: Wa, wat is er van uw dienst me meneer de be Beron?

ANDREAS: *(nors)* Kun je niet vlugger komen als je geroepen wordt?

JOHAN: Ja, jawel me meneer de be be Bron, me maar ik was helemaal achter in de ga ga...

ANDREAS: In de garage zeker!

JOHAN: Ne ne nee meneer, achter in de ga gang..

ANDREAS: *(kribbig)* Man, je weet toch wel dat ik niet uit de voeten kan. Zorg dat je in de buurt blijft.

JOHAN: O, o, oké meneer de be Beron. *(wil af)*

ANDREAS: Johááán... ik had je geroepen.

JOHAN: Ne niets van ge gehoord, ik he hoorde alleen maar de be bel.

ANDREAS: En als je de bel hoort dan word je geroepen!

JOHAN: Te... te... tot uw dienst meneer. *(wil weer af)*

ANDREAS: *(briest)* Uilskuiken...! Blijf hier!

JOHAN: U u me moet niet altijd zo schelden meneer, de de daar word ik zo zenuwachtig van.

ANDREAS: Dat ben je zo ook wel. Luister. Jij hebt toch voor een kindermeisje gezorgd, nietwaar?

JOHAN: *(gewichtig)* Me meneer de be be Beron, er komt een echte gou gouvernante. De daar heb ik voor gezorgd.

ANDREAS: *(nors)* Man, dat soort bestaat niet eens meer. Je zou een hulp zoeken die op de kinderen kan passen.

JOHAN: Dat ke kan die gouvernante toch ook. Die kunnen vanalles. 't Is hier nogal deftig. Zo'n dame past hier toch? U moet te toch een beetje uw stand ophouden.

ANDREAS: Je lijkt wel stapel kerel. Zo'n mens kost handen vol geld.

JOHAN: Nee me meneer, dat is niet wa waar hoor. Ze de doet het alleen voor een ke kleine vergoeding en ke kost en inwoning. Met één kind geen bezwaar.

ANDREAS: Wat één kind geen bezwaar? D'r komen hier twee kinderen!

JOHAN: De dat heb ik haar gezegd. Te toen zei ze: de dan komt er één me meer of minder ook niet op aan. (*trots*) En ze is nog wel door dokter Willems aanbevolen. De die kende haar goed.

ANDREAS: (*nijdig*) Dokter Willems?!!

JOHAN: (*trots*) Ja meneer.

ANDREAS: (*woedend*) Man..., had je niet eerst met mij en m'n zuster kunnen overleggen? We moeten toch weten wat hier in huis komt.

JOHAN: En le le laatst ze zei u zelf dat ik maar wat op moest scharrelen. 't Ke kon u ne niet schelen wat. Als er me maar hulp ke kwam. Toen heb ik het be beste uit het beste genomen en nu is het we weer niet ge goed.

ANDREAS: Ja, maar kerel! (*houdt zich in*) Ach 't kan me ook geen snars schelen. Jullie doen maar. Ik zit hier toch maar als een zoutzak.

JOHAN: We weet u waar ze vandaan komt me meneer?

ANDREAS: Kan me niet schelen.

JOHAN: (*vertrouwelijk*) Uit Ze Ze Zeeland, meneer. Een echte Zeeuwse gou gouvernante zo gezegd. Ze komt ve vandaag al. Piet kan ze de dan wel van de te te trein halen.

ANDREAS: Jij met je Zeeuwse gouvernante. 't Lijkt wel een televisiespel. Bah, ik heb toch al zo'n hekel aan vrouwvolk en dan zo'n gouvernante.

JOHAN: De dat is ongezond meneer de be be Beron. De natuur moet toch z'n loop hebben. Vrouwen moeten er ook ze zijn.

ANDREAS: Sta niet te kletsen man. Je bent toch zelf ook nooit getrouwd. En wie wil er een invalide man.

JOHAN: I i i ik had best getrouwd willen zijn. Me maar als ik een me meisje vroeg, dan was ze me meestal al we weg voordat ik uitgepraat was.

ANDREAS: (*lacht nu even*) Geen wonder; maar ga nu maar weer aan je werk.

JOHAN: Ge goed meneer de be Beron. (*draait zich bij de deur om*) We wat me moet ik doen, me meneer de be Beron?

ANDREAS: (*woedend*) Probeer in 's hemelsnaam niet steeds meneer

de Beron te zeggen. De mensen zouden denken dat ik van adel ben. Ik heet gewoon de Bron. B-R-O-N.

JOHAN: Da dat weet ik te toch wel. En ik zeg toch ook altijd me meneer de be Beron.

ANDREAS: *(schudt z'n hoofd)* Och... man... Laat de chauffeur komen. Ik wil straks even weg. En breng me zo metéén een glas water en m'n tabletten.

JOHAN: Ge goed, meneer de be Beron. *(sloft af)*

ANDREAS: *(kwaad)* Als ik die poten maar kon gebruiken dan schopte ik het hele zoodje er uit en ging op kamers wonen. *(Drinkt met vies gezicht z'n melk. Kijkt telkens ongeduldig op z'n horloge; begint dan weer ongeduldig te bellen. Even later komt Johan opgehold)*

JOHAN: Je ja, meneer de be Beron?

ANDREAS: Jij zou de chauffeur halen sufferd.

JOHAN: *(onnozel)* I i i ik was onderweg. Ik was al bij de ge garage toen u be belde.

ANDREAS: *(zucht gelaten)* Goed... goed Johan. Haal dan de chauffeur en schiet een beetje op, hè?

JOHAN: Ja, jawel meneer. Me maar 't is een heel eind.

ANDREAS: Moet je een boterham mee voor onderweg?

JOHAN: *(kijkt hem even aan, tikt ongezien tegen z'n voorhoofd en verdwijnt)*

KITTY: *(steekt hoofd om deur)* Hebt u nog iets nodig, meneer?

ANDREAS: Nee!

KITTY: Zal ik u dan in de tuin brengen? 't Is prachtig weer.

ANDREAS: *(bits)* Bemoei jij je maar met het huishouden. Ik heb een huisknecht.

KITTY: *(vrolijk, bootst Johan na)* En we we wat voor één me meneer de be Beron.

ANDREAS: *(gooit kussen naar haar)* Duvel op, klein kreng. *(Kitty lachend af. Even later Piet, de chauffeur, op. Een miezerige man met grote hangsnor. Praat nogal langzaam en vermoeid. Maar zegt wel precies waar het op staat)*

PIET: Mogge meneer... Ken ik wat voor u doen? *(gaat onderwijl schrijlings op stoel zitten)*

ANDREAS: Ja, je kunt me straks even naar de bibliotheek rijden.

PIET: Dat zou ik wel wille meneer, maar de wage doet het niet.

ANDREAS: Verdorie, is dat ding nu al weer kapot?

PIET: Nou... kapot...! Hij doet het in ieder geval niet.

ANDREAS: Kan die niet gerepareerd worden, dan?

PIET: 'k Doch het wel, maar siet u, 'k heb me gereedschap thuis late ligge. 'k Wou gisteravond me eige karretje een beetje opknappe. En

toen hè'k het vanmorge glad vergete.

ANDREAS: (*geërgerd*) Dat is dan mooi!

PIET: Nou mooi... 't Komt eigenlijk door dat rotwijf van me, siet u.

ANDREAS: Nou, nou... een beetje minder kan ook wel hè?

PIET: (*mistroostig*) Och meneer..., daar heb u so geen weet van. U sit nie opgescheept met so iets. Maar 't is een etre hoor, dat wijf. 'k Had me vanmorge verslape en toen liep me alles tege. 'k Kon geen schone sokke vinde. M'n overhemd was pleite. D'r was geen thee in huis. De boter was op. Alleen een beetje pindakaas was er nog. (*steekt tong uit*) Báááh. Maar dat lust me vrouw so graag. Toen knapte me schoenveter nog. Inplaats dat se me dan nog effe voorthelpt... Nééé, niks hoor, ze doet geen smoel open tegen me. Alleen: "je mot opschiete anders kom je te laat". Maar da wist ik zelf ook wel. Toen most ik warm water bij me brood drinke, want de thee was op. (*lijzig*) En het regende nog, ben 'k nog nat geworre ook. Zodoende ben 'k m'n gereedschap vergete siet u.

ANDREAS: (*die geamuseerd geluisterd heeft*) Dus ik kan niet weg?

PIET: Dat zei ik toch. As dat wijf me nou effe geholpe had vanmorge, dan had ik dat gereedschap vast niet vergete. (*snuift zuchtend*) Jáá... je mot zoiets maar getrouwd hebbe.

ANDREAS: Zo zie je maar weer. Ieder huis heeft z'n kruis.

PIET: Ja, maar je kan beter op je kruis zitte dan het op je dak hebbe.

ANDREAS: (*glimlacht*) 't Leven is niet makkelijk, Piet!

PIET: Mot u mijn vertelle. Maar u kan toch maar makkelijk op uw kont blijve sitte en op uw wenke bediend worre.

ANDREAS: Wou je met me ruilen?

PIET: (*grinnikt*) As u m'n vrouw d'r dan bij overneemt. 'k Denk dat u de ruil wel gauw weer ongedaan zou maken.

ANDREAS: (*nors*) Of dacht je dat ik hier voor m'n plezier de hele dag zat?

PIET: En dacht u dat ik voor m'n plezier de hele dag werkte? Maar wat mot je, hè? Als uw vader d'r niet so warmpies bij gesete had, zou u ook motte werke net als een ander.

ANDREAS: Als ik zou kunnen.

PIET: U zou het kenne probere. Maar u hoeft het niet van arremoei. Waarom zou u zich dan druk make? Zou ik ook nie doen.

ANDREAS: Of dacht je dat het lollig is om van een ander afhankelijk te zijn?

PIET: (*snuift*) 't Lijkt me niet onplezierig. Je roept maar om Johan of Piet... of Evelien!!

ANDREAS: (*geprikkelde*) Evelien...? (*nadrukkelijk*) Mijn zuster.

PIET: (*grinnikt*) Je suster....!!

ANDREAS: Ik bedoel als je het over m'n zuster hebt, kun je wel juffrouw Evelien zeggen: ze is je meerdere.

PIET: (*snuift minachtend*) Meerdere... wat is meerdere? Voor onze Lieve Heer zijn we allemaal gelijk. (*peinzend*) Nou gelijk...! U hoeft niet dag in dag achteruit pindakaas te ete en met zo'n rot wijf op te trekke. Maar omdat jullie me betale voor werk wat je zelf nie ken, daarom ben je nog geen meerdere. Als we doodgaan krijge we allemaal dezelfde verpakking. Ach het leve is eigenlijk allemaal kwats.

ANDREAS: Ben ik met je eens. Maar zolang je hier in dienst bent, zul je moeten doen wat je bevolen wordt.

PIET: (*spottend*) En wat beveelt meneer dan?

ANDREAS: Ach... je zou me rijden vanmiddag, maar...

PIET: De wage heb kure. As dat wijf me nou maar effe geholpe had vanmorge, dan...

ANDREAS: Ja, ja dat weet ik nu wel. Je had die kinderjuf ook van de trein zullen halen. Hoe moet dat mens nu hier komen?

PIET: Ze sel wel gene hebbe denk ik, anders mot se maar lifte. U komt wel aardig in de mindere te sitte. Al dat perseneel voor één persoon.

ANDREAS: (*geraakt*) Die kinderjuf komt toch zeker niet voor mij, maar voor die kinderen van m'n vriend.

PIET: Dat hè'k gehoord ja. Dan ken u uws hart nog eens ophale. Ken u nog meer grauwe en snauwe... Na... selle die kindere een lol hebbe hier.

ANDREAS: (*kijkt hem even aan, glimlacht*) Jij neemt nooit een blad voor de mond, wel?

PIET: Ik...? Welnee,... waarom zou ik? Ik seg het altijd recht voor se raap. Al was het tege de koning van Engeland.

ANDREAS: Die man is allang dood.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto